

WANDA

fűszagú ruhádat kézzel mostam ki
másnapra mégis
egy mérettel kisebb lettél

elvittelek a táltoshoz
a táltos csak nevetett
és azt mondta
igazán sosem voltál az enyém

kétségbeesésemben
egy saját falut
teremtettem magunknak
így éldegéltünk a búra alatt

az első napon minden tökéletes volt
a második napon elkezdted gyanakodni
pedig kitöröltem az emlékeidet

az ötödik napon
kormányzati szervek zavartak meg minket
kiterjesztettem világunk határait

kívülről minden tökéletesnek tűnt
de a búra alatt túlfőttek a galuskák
és az emberek
az edénysivatagban
a démonjaimmal harcoltam minden egyes nap

a kilencedik napon jött a végső összecsapás
te is megküzdöttél saját magaddal
már nem az én oázisom voltál
elengedtelek

lángtalanul szimmetrikusan néztem
ahogy meztelen tested összegörnyed
egy atom méretére zsugorodtál

egy Fejér megyei falucska faházában bújtam el
megtanultam grízgaluskát főzni

a főúton
a menetirány szerinti jobb oldalon
szellemed néha megjelenik
ahogy a szituációs komédiák
évadzáró részében
felbukkan a főszereplő első szerelme
ilyenkor az üres közlekedési táblákhoz rohanok
elsíratlak kőris-csendben
mire megnyugszom te elszublimálsz
azóta hurrikán viseli neved